

סדר הלימוד ליום ט' אלול

(הילולת רבי עדוק הכהן
מלובלין זי"ע):

סדר לקוטי פוהר"ן היופני:

יתורה פג לטון רינו, זכרוננו לברכה:

על-ידי תקון הברית שהיא קשת, יכול להוציא החצים, שהיא התפלה, שהיא חי ברכן דעלותא שהם תלת ווין, בחינת חצים, ומקומם בברית, בבחינת (תהלים פ"ט): "ובריתי נאמנת לו". אמונה זה בחינת תפלה, בבחינת (שמות י"ז): "ויהי ידיו אמונה". ואז התחלת צמיחת קרן משיח, בבחינת (תהלים קל"ב): "אצמיח קרן לדוד", בבחינת (חבקוק ג): "קרנים מידו לו". 'ידו' זה בחינת תפלה, ותפלות הם שלשה, כי כלליות משיח באבות, הינו משיח שהוא הדבור, שבו מתפלל, בחינת משיח אלמים, הוא מאש, מים, רוח:

ואז נעשה בן-חורין, הינו שבא לקדשת שבת, שאסור במלאכה. כי שבת זו 'שין בת'. 'שין' תלת גונין: אש, רוח, מים. בת היא התפלה שהן הברכות, בבחינת (בבא-בבא טז): בת היא לו ובכל שמה, בבחינת (פראשית כ"ד): "וה' ברח את אברהם בכל":

וקדשת שבת זה בחינת תכלית הידיעה, ותכלית הידיעה שלא נדע. ובשביל זה שבת נקרא תכלית שמים וארץ, ותכלית זה בחינת (קהלת ז): "אמרתי אהכמה, והיא רחקה ממני", הינו זה עקר החכמה – שישביל שרחוק ממנו החכמה:

וְתַכְלִית הַזֶּה הוּא עֵקֶר הַמָּקוֹם, הֵינּוּ בְּחִינַת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁזֵה הַתַּכְלִית הוּא הַמְקִיף אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּחֻמָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּל־עֲמֻמָּה עָשִׂיתָ." וְזֶהוּ בְּחִינַת (בְּרָכוֹת ו:): 'הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְלָתוֹ', כִּי זֶה עֵקֶר הַמָּקוֹם, בְּבְחִינַת (שְׁמוֹת ט"ז): "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי":

וְאֵז פּוֹשֵׁט גּוּפוֹ הַמְצָרֵעַ, שֶׁהוּא מִמְּשַׁכָּא דְחַוִּיָּא, וְלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי שַׁבָּת, הֵינּוּ גּוּף קָדוֹשׁ מִגִּזְעָדוֹן. כִּי הַמָּקוֹם גּוֹרֵם, בְּבְחִינַת (שָׁם ג:): "שֶׁל נִעְלִיךְ וְכוּ' כִּי הַמָּקוֹם" וְכוּ' (עֵין תִּיקוֹן י"ב). וְעַל-שֵׁם הַגּוּף הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא שַׁבָּת, בְּבְחִינַת (שָׁם ד:): "וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ" - שֶׁנִּרְפָּא מְצָרֵעֵתוֹ, וְנִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ מִגִּזְעָדוֹן, הַנִּקְרָא בְּשֵׁר, בְּבְחִינַת (בְּרָאשִׁית ב:): "בְּשֵׁר מִבְּשָׂרֵי":

וְאֵז נִתְרוֹמֵם מִזְלוֹ, שֶׁהִיא בְּשֵׁר מִבְּשָׂרוֹ, וְזוֹכָה לְעֵשֶׂר, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי י:): "בְּרַבַּת ה' הִיא תִעֲשִׂיר", וְנִתְחַזַּק יִצְרוֹ הַטּוֹב, הֵינּוּ "לֵב בְּשֵׁר" (יְחֻזְקָא ל"ו) - יִצָּר טוֹב, "מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב" (מִשְׁלֵי י"ח). וְזֶהוּ (שְׁמוֹת י"ט): "קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֻזַּק מְאֹד" - 'קוֹל הַשׁוֹפָר' הַיּוֹצֵא מִגּוּפָא שִׁפְיָרָא הַנִּל. וְקוֹל זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה הַנִּל "הוֹלֵךְ וְחֻזַּק מְאֹד" - 'זֶה מָמוֹן' (בְּרָכוֹת נד). שֶׁנִּתְחַזַּק מִזְלוֹ וְיִצְרוֹ הַטּוֹב כִּנִּל, וְנִתְבַּטַּל הָעֲצָבוֹת וְהַלִּיצָנוֹת הַבָּאִים מִמְּרָה-שְׁחָרָה. כִּי הָעֲצָבוֹת - מִחֲמַת דְּחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת, וְהַלִּיצָנוֹת הִיא "שְׁחֹק הַכְּסִיל" (קִהְלֵת ז), בְּחִינַת: 'הַטְּחוֹל שׁוֹחֵק' (בְּרָכוֹת סא) - הֵן נִתְבַּטְּלִים עַל-יְדֵי הַמִּזְלֵי שֶׁל עֲשִׂירוֹת וְעַל-יְדֵי יִצָּר הַטּוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת (קִהְלֵת י:): "לֵב חָכָם לִימִינוֹ":

וּבְיָמֵינוּ הַזֶּה הוּא מְקוֹם אֶת הַנוֹפְלִים לְאַהֲבוֹת וְלִירְאוֹת רָעוֹת, הוּא מְקוֹם אֹתָם לְאַהֲבוֹת וְלִירְאוֹת קְדוֹשׁוֹת, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ק"ז): "כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל י"ה". כִּי יָמֵינוּ מֵעַבִּיר הַחֲשֵׁךְ

מעיניהם, ואז עיניהם רואות נפלאות, בבחינת (תהלים קי"ט): "גל עיני ואביטה נפלאות". ונפלאות האלו הן בבחינת פסח שהוא ימין, בבחינת (מזכה ז): "כימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות". ופסח הוא פה סח, בבחינת (מלאכי ב): "תורת אמת היתה בפיהו", ונחשב כאלו ברא את העולם, כי שם כתיב (בראשית א): "יהי מארת", ועבר חשך, שכסה פני תהום:

ואז העינים מעלין גם כל הבקשות ותחנונות, אשר יתפללו אל הבית המקדש, כי שם עולין כל הבקשות (מלכים א' ה'). ומשם האזר עינים יוצא, בבחינת (מלכים א' ט): "והיה עיני ולבי שם". ואז העינים מעוררין הנאלה, התלויה בלב, בבחינת (ישעיה ס"ג): "כי יום נקם בלבי", כי עיניו ולבו שם. וזה בבחינת (בראשית א): "ויקרא לאזר יום", אזר העינים מעוררין יום נקם שבלב, לבטל שאזר וחסין של יצר לב האדם רע, הנשאר לו מנעוריו (בראשית ח). ושאזר וחסין שבלב האדם, הוא המסית את האדם, שיהרהר אחר תלמידי חכמים שבדור, ולומר זה נאה וזה לא נאה, בבחינת (הושע י): "חלק לבם". לבם הם עי"ן בי"ת צדיקים שבדור. וזהו (פסחים ב): 'אזר לארבעה עשר', הינו אזר שבעינים, שיש בהם שני פעמים שבעה גלדי עינא, בהם בודקין את החסין:

ואז יכול הלב להתלהב בלמוד התורה בשלהובין דרחימותא, ומים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות, אי אפשר להם לכבות התלהבות הזאת, בבחינת (שיר השירים ח): "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה". והשכינה היא מכסה בכנפיה על דמהון של ישראל באהבה הזאת, שלא ישלטו עליהם זרע מרעים, שהם בבחינת מי המבול. וזה: 'העובר עברה ומתבייש בה, מוחלין לו' וכו' (ברכות יב), כי "על כל פשעים תכסה אהבה" (משלי

ה'עב' — צמח מלוח רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלוח שד"ך צמד מלוח רבנו יהיה תיקון רב"ל" —
 — "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

י, כי על ידי הבושה נשפך דמו, ואז השכינה מכסה דמו באהבה
 כנ"ל, בבחינת כסוי דם, ועל ידי כסוי הזאת נתכסה כל פשעיו
 ממילא (ברכות יב):

(מתחלת סימן זה עד כאן הוא לשון רבנו, זכרוננו לברכה).

וְכַשֶּׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוצה לטעם ממצוות עשה
 של איש ישראל, שהוא

צדיק, אזי היא בחינת איבר מן החי, שהוא אסור באכילה, וצריך
 שחיטה להתיירה. על כן צריך שיבוא עליו בושה שהיא שפיכות
 דמים, בבחינת שחיטה, שהיא מטהרת האיבר מן החי, ואזי יוכל
 השם יתברך לטעם מהמצוות עשה שלו, בין מצוות עשה אחת
 בין מצוות רבות, כי המצוות נקראים מטעמים, כמו שכתוב
 (בראשית כ"ז): "ועשה לי מטעמים באשר אהבתי" — 'מפקודין
 דעשה', כמובא (בתקוני-זהר תקון כא דף נ). וכשנשפך דמו על ידי
 הבושה כנ"ל, אזי צריך לשמר, שלא יינקו ממונו החיצונים
 הידועים, שרוצים לינק מזה הדם הנשפך. על כן צריך כסוי,
 שהשכינה מכסה דמהון של ישראל, שנשפך באהבה הזאת,
 בבחינת: באשר אהבתי, כנ"ל. וזה בבחינת כסוי דם:

וּבְעֵינַיִן שפיכות דמים של ישראל יש דברים עליונים

ונסתרים הרבה, בין שפיכות דמים על ידי בושה,
 בין שאר שפיכות דמים ממש. כי יש כמה וכמה נשמות נפולות,
 שאין להם עליה כייאם על ידי שפיכות דמים של ישראל — של
 אדם גדול, ולפעמים אין להם עליה כייאם על ידי שפיכות דמים
 ממש. וזה בבחינת (יומא פו:): 'זדונות נעשין כזכיות'. שעל ידי
 הבושה ושפיכות דמים השכינה מכסה דמהון באהבה הנ"ל, וזה
 בבחינת: "על כל פשעים תכסה אהבה", כנ"ל, ונתהפכין הזדונות

סֵפֶר יִפְתִּי מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ עֲלֵינוּ

וְחָזַר עָמִי הַנְּעָר לְאָבִיו וְאָמַר לְאָבִיו שְׂאִינִי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי הֵיכֵן
הַסְּפִינָה וְאֲנִי תָּלִיתִי הַחֶסֶר וְכִי שְׂאִמְרָתִי שֶׁהוּא קָטָן וְאִינוֹ
יֹדֵעַ לְשֹׁכֵר סְפִינָה וְשִׁנְיָהּ הִיא אֶמֶת וְהִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו
רַחֵם עָלַי וְנִזְדַּמְּן מֵאֵת ה' שִׁיֵּשֶׁב שָׁם אִישׁ אֶחָד שְׁמוֹ רַבִּי אֶהְרֹן,
וְהוּא מִסְּלוּנִיק רַק שָׁבָא לְשָׁם זֶה אֵיזָה שְׁבוּעוֹת וְזֶה הָאִישׁ הִיא
יֹדֵעַ מְעַט בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְרַחֵם עָלַי וְהִלֵּךְ עָמִי בְּעַצְמוֹ עַד שָׁבָא
עָמִי אֶל הַיָּם פַּעַם שְׁנִית וְכָבֵד הִלְכָתִי הַרְבֵּה מְאֹד עַד שֶׁנִּתְיַגְּעֵתִי
הַרְבֵּה וְהִלְכָתִי עִמּוֹ עוֹד הַפַּעַם אֶל הַיָּם לְמָקוֹם שֶׁהַסְּפִינּוֹת קָטְנוֹת
הוֹלְכִין מִשָּׁם, וּבָאנוּ לְמָקוֹם אֶחָד שְׁמֵת קָרְבִים לְשָׁם הַסְּפִינּוֹת
הַקָּטְנוֹת, וְעַמְדָנוּ שָׁם הַרְבֵּה וְלֹא מָצָאנוּ סְפִינָה קָטְנָה וְגַם אִם
נִמְצְאָת אֵיזָה סְפִינָה לֹא קִבְּלָה אוֹתִי מִחֲמַת שְׁלֹא יִדְעָתִי מְקוֹם
הַסְּפִינָה שְׁלִי וְעַמְדָתִי שָׁם בְּצַעַר גָּדוֹל וּבְפַחֵי נַפְשׁ, וּבְכִלְיוֹן עֵינַיִם
מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יִדְעָתִי מַה לַּעֲשׂוֹת וְהִלְכָתִי לְכָאן וּלְכָאן אוֹלֵי
אֶמְצָא הַסְּפִינָה קָטְנָה שְׁבָאָה עָמִי וְלֹא מָצָאתִי וְנִתְמַהְמַהְנוּ שָׁם
הַרְבֵּה, וְרַבִּי אֶהְרֹן הַנְּזַכָּר לְעִיל גָּמַל עָמִי חֶסֶד וַיֵּשֶׁב עָמִי שָׁם
בְּשִׁבְלִי אַחַר כֶּךָ לָּעֵת עָרַב בָּאָה סְפִינָה קָטְנָה וְדִבֶּר ר' אֶהְרֹן עִם
בַּעַל הַסְּפִינָה, וְסִפֵּר לוֹ הָעֲנִין וְנִתְרַצָּה לְקַבֵּל אוֹתָנוּ וְצָוָה לִי ר'
אֶהְרֹן לְכַנֵּם לְתוֹךְ זֹאת הַסְּפִינָה וְנִכְנַסְתִּי לְשָׁם וְגַם הוּא נִכְנַס עָמִי
וְהָעָרְבִי בַּעַל הַסְּפִינָה אָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הַמְּקוֹם שְׁעוֹמְדִים שָׁם
הַסְּפִינּוֹת הַבָּאוֹת מִסְּטַנְבּוֹל, וְהָיָה לִי תִקְוָה שֶׁעַל יְדוֹ אֶפְשָׁר אוֹכֵל
לְמַצָּא הַסְּפִינָה שְׁלִי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהִלְכָנוּ עִמּוֹ אֲבָל בְּזֹאת
הַסְּפִינָה יָשְׁבוּ שָׁם עוֹד יִשְׁמְעָאֵלִים וְעָרְבִיִם מִכַּפָּה סְפִינּוֹת
הַסְּמוּכוֹת, וְהוֹלִיךְ בְּתַחֲלָה אֶת כָּל אֶחָד לְסְפִינָה שְׁלוֹ, וְנִתְקָרַב
עִמָּנוּ לְכַפָּה סְפִינּוֹת בְּשִׁבְלִי אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים הַנְּזַכָּרִים לְעִיל וְקָצַת

מהספינות היו ספינות של מלחמה שישובו שם הרבה ושמעאלים
 אנשי חיל, וכשראו אותי שחקו והתלוצצו אבל לא פגע בי שום
 אחד מהם בעזרת השם יתברך וכן הלך עמנו מספינה לספינה
 והוריד אצל כל אחד כל איש לספינתו בתוך כך פנה היום מאד
 והגיע זמן המנחה והיה לי צער גדול, כי איך אפשר לחפש סמוך
 לחשכה ובתוך כך יגיע הלילה ובפרט שהיה קצת רוח סערה,
 אחר כך פשלק כל הנזכר לעיל מהספינה ולא נשאר שם כיי-אם
 אנחנו אני ורבי אהרן הנזכר לעיל ענה ר' אהרן ואמר, היום פנה
 ואי אפשר לחפש עכשו וההכרח לשוב לביתנו, ולמחר אלך
 עמכם לבקש, ואף-על-פי שהיה לי צער גדול מזה שאצטרך ללון
 בפחי נפש ובכליון עינים, אף על פי כן היה נוח לי בזה מאד
 כדי שלא אסכן עצמי בספינה קטנה בלילה בפרט שצריכין
 לחפש ספינתו כנזכר לעיל וחזרתי אל היבשה ולא נתתי לספן
 אפלו פרוטה אחת וחזרתי עם ר' אהרן לבית הבעל הבית שלי
 ודעתי טרודה בצער מאד:

סדר לקוטי עצות היומי:

ז' עקר התפלה שיאמר ברוך אתה ה' וכו' בפשוטו. וזה עקר
 פונות התפלה, שיכון פרוש המלות בפשיטות וישמע מה שהוא
 אומר. ואין להתפלל עם פונת הארי ז"ל, אפלו אותן הלומדים
 בתבי האר"י ז"ל כי אם מי שזוכה להשיג הכונות כל כך, עד שכל
 הכונות של הארי ז"ל הם אצלו כמו פרוש המלות, כי כן הוא אצל
 גדולי הצדיקים האמתיים. אבל מי שאינו זוכה לזה, אין להתפלל
 עם פונות, רק יכון פרוש המלות בפשוטו כנ"ל (ליקוטי תנינא קב.
 שיחות הר"ן עה).

ז' אפלו אם אינו יכול להתפלל כלל, יכריח את עצמו על כל פנים

לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר כִּמוֹ תִּינּוֹק בְּבֵית הַסֵּפֶר מִמָּשׁ. וַיֹּאמֶר כָּךְ כַּמָּה וְכַמָּה דְּבוּרִים בְּפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר, וַיִּטָּה אָזְנוֹ וְלִבּוֹ לְמָה שֶׁהוּא אֹמֵר, וַיִּצְמָצֵם אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ מְאֹד שֶׁלֹּא תִתְפַּיֵּר מִחֲשַׁבְתּוֹ לַחוּץ, רַק תִּהְיֶה כָּל מַחְשַׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וַיִּתְפַּלֵּל כָּךְ כַּסֵּדֶר בְּפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר, עַד שֶׁבְּתוֹךְ כָּךְ עַל פִּי רַב יָבוֹא לְהַתְעוֹרְרוֹת, לְהַתְפַּלֵּל בְּהַתְלַהְבוֹת וְחֶשֶׁק, רַק שֶׁלֹּא יַעֲמִיד זֹאת לְנִסְיוֹן (שם).

10 הַכֶּלֶל, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכּוּחוֹת וּבְכָל מִינֵי עֲצוֹת לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה, בְּפֶרֶט לְתִפְלָה שֶׁהִיא גְבוּהָה מְאֹד מְאֹד, וְאִם אַף עַל פִּי כֵן אֵינוֹ זוֹכֶה אָסוּר לוֹ לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ כֶּלֶל. וַיִּשְׁתַּדֵּל לִזְמַר אַחֵר כָּךְ אֵיזָה קְפִיטוּל תְּהִלִּים אוֹ בִּקְשָׁה וְתַחֲנֹנָה אַחֲרַת בְּכוּנָה, וְאִם גַּם זֶה אֵינוֹ זוֹכֶה מַה לַעֲשׂוֹת, וַיִּצְפֶּה לִישׁוּעָה עֲדִין, אוֹלַי יִזְכֶּה בְּרַבּוֹת הַיָּמִים לְתִפְלָה בְּכוּנָה. וְעַל-יְדֵי זֶה תִּלְךְ לְבִטַח דְּרַכְךָ וְתִזְכֶּה לְכָל טוֹב (שם).

11 רָאוּי שֶׁיִּרְגִישׁ צָרַת יָחִיד, מְכָל שְׁכֵן צָרַת רַבִּים חֵם וְשָׁלוֹם בַּלֵּב, וְלִצְעֵק לְהַשִּׁיב יָתֵבְרַךְ וּלְהַתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם (ועיין בפנים סימן צח).

12 עַל-יְדֵי בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְכוּלִין לִזְמַר תְּהִלִּים (שם צו).

תּוֹכַחָה

וְבוֹ כָּלִיל מֵהַ שְׁצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַבֵּר עִם חֲבֵירוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְכו'.

13 מוֹכִיחֵי הַדּוֹר שֶׁהוֹלְכִים וּמוֹכִיחִים הַדּוֹר כִּדִּי לְהַחֲזִירָם לְמוֹטָב, הֵם מִמְּתִיקֵי הַדִּינִים וּמְרַבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם. אֲבָל כְּשֶׁחֵם-וְשָׁלוֹם הָרַע שֶׁל הַדּוֹר גּוֹבֵר, עַד שֶׁמְקַלְקֵל אֶת הַתּוֹכַחָה וְהַמוֹסָר, מִזֶּה נִתְקַלְקֵל שָׁלוֹם הָעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה גֵרוּשׁ חֵם-וְשָׁלוֹם וְנַעֲשֶׂה

מחלקת בעולם (ליקוטי מוהר"ן כב).

סדר ספורי מעשיות הימני:

וּבֹא חָכָם אֶחָד, וְאָמַר לָהֶם: לָמָּה אַתֶּם חוֹקְרִים בְּאִיזָה צֶדֶד לִילָךְ
 אֶל הָאֵילָן, חֲקְרוּ מִתְחִלָּה מִי וּמִי הָאֲנָשִׁים שְׂיִכּוּלִים לָבוֹא אֶל אוֹתוֹ
 הָאֵילָן כִּי אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן לָאוּ כָּל אָדָם יִכּוּל לָבוֹא אֶצְלוֹ, כִּי אִם
 מִי שְׂיִישׁ לוֹ הַמְּדוּת שֶׁל הָאֵילָן כִּי זֶה הָאֵילָן יֵשׁ לוֹ שְׁלֵשָׁה שָׂרָשִׁים:
 שָׂרֵשׁ אֶחָד הוּא אֲמוּנָה, וְהַשְּׁנַיִם הוּא יְרָאָה, וְהַשְּׁלִישִׁית הוּא עֲנִיוּת
 וְאַמֶּת־הוּא גּוֹף הָאֵילָן וּמִשָּׁם יוֹצְאִים עֲנָפִים וְעַל כֵּן אִי אֶפְשָׁר
 לָבוֹא אֶל הָאֵילָן, כִּי אִם מִי שְׂיִישׁ בּוֹ מְדוּת הַלְלוֹ הַנַּ"ל וְאֵלּוֹ הַכֶּתֶת
 הַנַּ"ל הִיָּה בִּינֵיהֶם אַחָדוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא רָצוּ לְהִתְפָּרֵד זֶה מִזֶּה
 שְׂקֻצָתָם יִלְכוּ אֶל הָאֵילָן וּקְצָתָם יִשְׁאַרוּ כִּי לֹא הָיוּ כָּלָם רְאוּיִים
 לָבוֹא אֶל הָאֵילָן, כִּי לֹא נִמְצָא בִּינֵיהֶם כִּי אִם קְצָתָם שָׁהִיוּ בָּהֶם
 מְדוּת הַנַּ"ל אֲבָל הַשְּׂאָר לֹא הָיוּ בָּהֶם אֵלּוֹ הַמְּדוּת וְעַל כֵּן נִתְעַכְּבוּ
 כָּלָם, עַד שְׂיָהָיו יִגְעִים וְטוֹרְחִים שְׂאָר אַנְשֵׁי הַכֶּתֶת הַנַּ"ל, עַד שְׂיָהָיו
 בָּהֶם גַּם־כֵּן הַמְּדוּת הַנַּ"ל כִּדִּי שְׂיָהָיו כָּלָם רְאוּיִים לָבוֹא אֶל הָאֵילָן
 וְכֵן עָשׂוּ וַיִּגְעוּ וְטוֹרְחוּ עַד שֶׁבָּאוּ כָּלָם לְאֵלּוֹ הַמְּדוּת הַנַּ"ל וְאַזִּי,
 כְּשֶׁבָּאוּ כָּלָם לְאֵלּוֹ הַמְּדוּת הַנַּ"ל, אֲזִי בָּאוּ כָּלָם עַל דַּעַת אַחַת,
 וְהִסְכִּימוּ כָּלָם עַל דֶּרֶךְ אַחַת לִילָךְ בְּאוֹתוֹ דֶּרֶךְ אֶל הָאֵילָן הַנַּ"ל,
 וְהָלְכוּ כָּלָם.

סדר שְׁלָחוּ עֲרֹף הַיָּמִיני:

(ג) ערבה שיבשה או שנשרו רוב עליה או שנקטם ראשה פסולה
 אבל כמושה או שנשרו מקצת עליה כשרה והרמב"ם מכשיר
 בנקטם ראשה:

והראש נקרא שושנתא (המגיד) וכל זה דוקא בניטלה אבל אם לא היה לו דד מעולם כשר וכן הם רוב האתרוגים שמביאים במדינות אלו (הרא"ש): (ח) ניטל העץ שהוא תלוי בו באילן מעיקר האתרוג ונשאר מקומו גומא פסול: הגה ואם ינטל קצת העץ ונשאר עובי כל שהוא שכל רוחב הגומא מכוסה כשר (טור): (ט) עלתה חזזית (פי' תרגום או ילפת או חזזן) עליו אם בשנים או בשלשה מקומות פסול ואם במקום אחד אם עלה על רובו פסול ואם על חוטמו אפילו כל שהוא פסול וחוטמו היינו ממקום שמתחיל להתקצר ולהתחדד כלפי ראשו: (י) י"א דהא דבב' וג' מקומות פסול היינו דוקא כשנתפשט הנימור ברובו אף על פי שבשטח החברבורות הוא מיעוט אבל במיעוטו כגון שכולם מצד אחד של אתרוג כשר ויש פוסלים אפילו במיעוטו של צד אחד: (יא) אם הוא מחצה על מחצה במקום אחד יש מכשירים ויש פוסלים: (יב) מחוטמו ואילך דהיינו ממקום שמתחיל לשפע עד הפיטמא פוסל חזזית וכל שינוי מראה בכל שהוא ויש מי שאומר דהוא הדין דיבש פוסל שם בכל שהוא: (יג) חזזית הוא כמו אבעבועות ויש בו ממש שמקומו ניכר במישוש שהוא גבוה מהאתרוג: הגה ולכן יש להכשיר אותן חזזית שקורין בלשון אשכנז מו"ל לפי שאינם גבוהים משאר האתרוג (מהרי"ל) ויש מי שכתב דיש להכשירם מטעם דנחשבים מראה אתרוג מאחר דרגילים להיות הרבה כך (ת"ה סימן צ"ט):

סדר לקווי תפלות הימני:

תעז: וברחמיה הרבים תזכור את כל הדמים שנשפכו בישראל בכלל ובפרט, הן שפיכות דמים מפש שכתב נשפך דם ישראל הרבה הרבה מאד, מיום החרבן עד הנה, "שפכו דמים כמים סביבות ירושלים ואין קובר", הן שפיכות דמים על ידי בושות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה"פ זמור מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם
זמור זמור "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זמור זמור

וְחַרְפוֹת שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר, וּבַפֶּרֶט שְׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה שֶׁל כָּל הַקְּדוֹשִׁים וְהַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁפָּךְ מֵהֶם דָּמָם בַּמַּיִם וְכָל אֱלוֹ הַדָּמִים יְהִיוּ בַּמְּקוֹם תִּקּוֹן הַשְּׁחִיטָה לְהַמְטֵעַמִּים שֶׁל הַמְּצוּוֹת שֶׁלֹּא יְהִיוּ בְּבַחֲיַנֵּת אֲבָר מִן הַחַי, רַק יְהִיוּ נִתְרִין בְּאַכִּילָה עַל יְדֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים הָאֵלֶּה וְעַל יְדֵי זֶה תִּטְעַם אֶת הַמְטֵעַמִּים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל כָּל הַמְּצוּוֹת עֲשֵׂה שֶׁתִּקְנֶנּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ל, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעוֹרֵר אַהֲבָתְךָ עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִכְסֶּה עַל כָּל הַדָּמִים בְּאַהֲבָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְכַסּוּ כָּל פְּשָׁעֵינוּ מִמִּילָא וּבְרַחֲמֶיךָ תַעֲלֶה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת שֶׁאֵין לָהֶם עֲלִיָּה כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים שֶׁל אָדָם גָּדוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם בְּזִכוֹת וְכַח הַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה שֶׁנִּשְׁפָּךְ מִגְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹרְאִים בְּלִי שְׁעוֹר בְּחַנָּם, בְּזִכוֹתָם רַחֵם עַל כָּל אֱלוֹ הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אוֹתָם מִנְּפֻלָּתָם, וְתִכְסֶּה עַל פְּשָׁעֵיהֶם בְּאַהֲבָה, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הָעוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת:

תַּעֲחֵ: מָלֵא רַחֲמִים אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, עוֹרְרָה אַהֲבָתְךָ עָלֵינוּ, וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְרַחֵם עַל כָּל נְשָׁמוֹת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים וְתֵן בְּלֵב הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שִׁיעֶסְקוּ בְּתִקּוּנֵנוּ תָּמִיד, וַיִּמְהָרוּ לְפַעֵל חֲפָצָם וְרָצוּנָם לְתִקּוּנֵנוּ כְּלָנוּ מְהֵרָה, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תְּפִלָּה מִג תַּעֲט: {מיוסד ע"פ תורה פ"ד} "אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בְּתִפְלַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבּוֹת

בְּתַפְלָה תָּמִיד, וְאַזְכָּה לְהַתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה גְדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ וּבְכַח
גְּדוֹל, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזֹכָה לְהַכְנִים כָּל הַכַּחוֹת שֶׁבְקַרְבִּי
בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, בְּאַפֵּן שְׂאֲזֹכָה לְהַגְבִּיר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא
מַלְכוּת דְּקֹדֶשׁה עַל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחְשָׁבוֹת
זְרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין
כִּי כַח לְבַטְלָם, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים רַחֵם עָלַי
לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזְרֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי בְּכַחְךָ הַגְּדוֹל שְׂאֲזֹכָה
לְהַכְנִים כָּל הַכַּחוֹת שֶׁבִי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
תָּמִיד בְּכַח גְּדוֹל, עַד שְׂאֲזֹכָה עַל יְדֵי זֶה לְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת
שֶׁל גְּדֻלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם
שׁוֹם כַּח לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכָּה לְגַרְשָׁם וְלִסְלָקָם
וּלְבַטְלָם לְגַמְרֵי מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי כָּלֵל,
בְּאַפֵּן שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתִי זֹכָה וְנִכּוֹנָה וְרַצוּיָה וּמְקַבֶּלֶת לְפָנֶיךָ וְאַזְכָּה
לְהוֹצִיא אֶת הַתְּפִלָּה מִכַּסּוּיִין דִּילָה מְלַבּוֹשִׁין דְּקַלְפָּה, לְבָרְרָה
וּלְזַכָּה מֵאַחִיזַת הַקַּלְפוֹת מֵאַחִיזַת מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, וּלְהַעֲלוֹתָהּ
וּלְהַלְבִּישָׁה בְּלְבוּשֵׁין דְּנִהְיִירִין שֶׁהֵם 'חֹר סָמֶק יְרוֹק', שֶׁהֵם אֹר
הָאָבוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה מְתַקְנֶת בְּתַכְלִית הַתְּקוּן, וְיִהְיֶה לָהּ כַּח לְעוֹרֵר
אַהֲבַתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁתַּחֲבֵר אוֹתָהּ עִמָּךְ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת
וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה תָּמִיד יַחִיד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ עַל יְדֵי
תְּפִלוֹתֵינוּ, יַחֲוֶדָּא שְׁלִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתִזְכֹּר וְתַקֵּים אֶת
בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ כִּיּוֹם הַזֶּה, וְתַחֲדָשׁ הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כְּאִלּוּ הַיּוֹם נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְהֵר
לְהוֹצִיאֵנוּ מִהַגְּלוּת הָאָרֶץ הַזֶּה, וְתַגְּאֵלֵנוּ גְּאֵלֵת עוֹלָם לְחַבֵּר
אֶת הָאֶהֱל לְהִיּוֹת אֶחָד:

